

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
21. ROČNÍK - PRÁZDNINY 2023 - ČÍSLO 228

FARNÍČEK

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

začnu malou vzpomínkou. Před 45 roky 25. června 1978 jsem spolu s dalšími 35 muži různého věku přijal kněžské svěcení. Byli jsme ze všech diecézí Čech a Moravy. Za brněnskou diecézi nás bylo devět. V posledním čísle KT je krásná úvaha s nadpisem Šestice nových kněží. Čtyři pro pražskou arcidiecézi, jeden pro litoměřickou a jeden pro brněnskou. Bohu díky za ně! Ale není to divně málo? Co se s církví, diecézemi, farnostmi, křesťanskými rodinami, naší občanskou společností stalo? Je křesťanství už přežilé, neživé, neoslovující nebo naše víra odešla do „kytek“, do hrobu, je mrtva? Je to obrovská výzva k zamyšlení, tázání se, zpytování svědomí, hledání. Moc doporučuji k tomu číst knihu P. Tomáše Halíka „Odpoledne křesťanství“ nebo vídeňského arcibiskupa Christopha Schönborna „Být učedníky“. Obě jsou na našem stánku s knihami. Ale „obraťme list“! Dnešní neděli jsme naplno vstoupili do období prázdnin a dovolených. Duchovně začínají svátkem Tomáše apoštola, svatého Prokopa a hlavně slavností svatých Cyrila a Metoděje, našich hlasatelů víry srozumitelným jazykem a spolupatronů Evropy. Olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan, od jehož smrti uplyne v září 100 roků, u nich čerpal největší inspiraci pro svou službu kněze, biskupa i říšského poslance. Hledejme ji u nich také my, především skrze Písmo svaté, do jehož překladu do staroslověnštiny vložili obrovské úsilí a energii. Vložme ji i my do jeho čtení a rozjímání. Cyrilův „Proglas“ nás k tomu silně vybízí! Zpět k prázdninám a dovoleným. Prázdniny znamenají prázdno od školy, dovolené – že si mohu dovolit nepracovat, mít prázdno od práce. Ale prázdno od něčeho také znamená, že mám možnost dát se naplnit něčím jiným, na co mám málo času a prostoru v plném vytížení ve škole a v zaměstnání. Čím ho naplním? Materiálně-konzumními prostředky nebo emocionálně, duševně-duchovními zážitky? Máme čas pro sebe v tichu, četbě, hudbě; pro druhé – v naslouchání si, povídání, společným hraním si, putováním, vnímáním krásy přírody, božích muk, kaplí, kostelů, hradů a zámků, krásných, ušlechtilých lidí, se kterými se setkáme a poznáme je. A také v hlubším zážitku setkání se s Bohem Otcem a jeho Synem Ježíšem Kristem. Naše společná komunitní dovolená měla mnohé z toho, co předesílám výše. Bože moudrý, mocný, tvůrčí, krásný, milující, díky! O tom si můžete přečíst na jiném místě Farníčku.

Milé děti, mladí, sestry a bratři, to vám také ze srdce přeji i vyprošuji. Ke krásně prožitým prázdninám a dovoleným vám ze srdce žehná váš duchovní otec a pastýř

o. Josef

Farníček přeje všem krásné a klidné prázdniny a dovolené.

Ať načerpáte nové síly do dalších dnů a měsíců letošního roku.

Ať Vás na vašich cestách vždy provází a chrání Pán.

A pokud navštívíte nějaká zajímavá (poutní) místa, můžete se o své zážitky podělit s ostatními čtenáři v dalších číslech našeho farního časopisu.

Už teď se těšíme na vaše příspěvky nebo pozvánky.

Vaše redakce.

NAŠE KOMUNITNÍ DOVOLENÁ

Každoročně vyjíždí naše fryštácká komunita na společnou týdenní dovolenou. Loni to bylo 5.-12. června k našim bratřím do Bulharska ve Staré Zagoře. Letos to bylo podstatně kratší cestování. Jeli jsme jen na jižní Moravu pod Pálavou. Bydleli jsme na uprázdňené faře v Perné u Mikulova. Odtud jsme vyráželi pěšky nebo autem za zdejšími krásami. Po vyložení a ubytování jsme vyrazili na malou obhlídku vesnice a na krásně upraveném trávníku fotbalového hřiště jsme si zahráli hru kriket. Byl to jakýsi první „stmelovák“. Po večeři a malé ochutnávce vína jsme šli spát každý do svého „kumbálu“. Každý další den jsme začínali v kostele ranními chválami a bohoslužbou. V pondělí jsme vyjeli autem pod Klentnici a pěšky absolvovali přechod přes celou Pálavu na zříceninu hradu „Děvčicky“ a potom do krásné dědiny Pavlov. Po dobrém obědě jsme prošli celou dědinou a polem, vinicemi, lesem zpět pod Klentnici a autem ke kostelu, kde je z bývalé fary vybudována kavárna s muzeem kávy a přístrojů k její přípravě a malým pensionem. Po výborné kávě jsme se vrátili domů na rychlou večeři a vyrazili do Mikulova k „boxové“ ochutnávce vína na náměstí, obhlídku zámku zvnějšku a večerní výstup na Svatý Kopeček nad Mikulovem. V úterý po ranní proceduře jsme vyrazili do Valtic, kde Milosrdní bratři postavili před staletími velký kostel s přílehlou nemocnicí (lazaretem) a lékárnou. Dnes už má civilní zaměstnance. Na náměstí stojí ještě větší kostel a za ním veliký zámecký areál s velkým parkem. Postavili ho Lichtenštejnové. Zámek byl hlavní cíl naší cesty. Je to podle naší průvodkyně čtvrtý nejvíce navštěvovaný zámek v republice. Podle mne asi nejhezčí. Po prohlídce jsme se odebrali na oběd. Po něm nás čekalo to nejdůležitější – návštěva Salónu vín ve sklepních prostorách. Zde je každý rok v soutěži vín shromážděno sto nejlepších vín z celé republiky. Samozřejmě nejvíce z Moravy. Šli jsme cestou „volné degustace“. Po zaplacení jsme dvě hodiny mohli ochutnávat kterýkoli vzorek ze stovky druhů. Samozřejmě s mírou a rozumem. Obojí – prohlídka zámku i ochutnávka byla exkluzivní. Obojí doporučuji při cestě do Valticko-Lednického areálu. Ve středu jsme vyjeli na procházku lednického parku, který patří k nejhezčím u nás. Odtud na prohlídku nového moderního kostela svatého Václava v Břeclavi. Byl postaven za velmi těžkých okolností na místě původního kostela odstřeleného za komunismu. Nový byl vysvěcen v roce 1995 v září na svatého Václava. Patří k nejhezčím moderním kostelům v republice. I když jsem tam byl už několikrát, patří to k mým nejhlubším zážitkům. Po obědě jsme jeli do synagogy a pak na projížďku na motokárách. Odtud pak do velkého vodního areálu v Pasohlávkách a domů. Čtvrtek byl asi nejvíce nabitým dnem. Prohlídka druhého moderního kostela v Hustopečích, kde nás kostelem a velice členitým účelně využívaným podzemním prostorem provedl tamější farář. Oba kostely projektoval architekt Ludvík Kolek. Kostel je zasvěcen jako původní, komunisty odstřelený, svatému Václavovi a navíc svatě Anežce s krásnou podzemní kaplí jí zasvěcenou. Také velmi silný duchovní zážitek. Odtud jsme jeli do Kobylí, kde působí bratr Pavla Cahy. Odtud jsme vyjeli na Vrbici do krásně opraveného a upraveného kostela svatého Jiljí a následně do Velkých Pavlovic na oběd. Pak směr Popice do vinice pana Židka, kde v roce 2020 zbudovali mimořádnou křížovou cestu ze Supíkovického mramoru jako velký projev vděčnosti Bohu za rozvoj vinařství – ze 2 hektarů na 52 ha a růst rodiny od čtyř dětí 19 vnoučat.

DOKONČENÍ

Vrcholným bodem byla prohlídka velikánského sklepa vybaveného moderní technologií a hlavně velkou ochutnávkou mnoha vzorků vín.

Pátek jsme měli relaxační den – osobní četba, malá procházka, podvečerní opékačka u ohně na zahradě a následně žolíková párty u doochtnávky vín pana Žídka. Jeden spolubratr to komentoval slovy: „Vína bylo tolik, že nebyl čas na zpěv a ženy.“ V sobotu následoval rychlý úklid, sbalení a odjezd do Brna – Žabovřesk na krásnou bohoslužbu, při které dva naši spolubratři skládali věčné sliby. A následovalo velké pohoštění ve vnějším areálu salesiánského centra. Pak zazněl zvonec a pohádkové dovolené byl konec.

Lehce popsal o. Josef

ROLE PRARODIČŮ PŘI VÝCHOVĚ DĚTÍ

Rozhovor s JAROSLAVEM ŠTURMOU, psychologem a psychoterapeutem

Role prarodičů se zdá samozřejmá, přitom kdo má babičku nablízku, střeží poklad.

Začněme od začátku. Předávání života je proces, který běží v mnoha rovinách. První je samozřejmě život dítěte, které musí projít všemi stádii lidského vývoje – od samotného početí, dobou před narozením, porodem a pak jednotlivými obdobími individuálního vývoje. Stáváme se sami sebou v té míře, do jaké dovedeme – v řadě, stupínek po stupínku – stoupat a jít, plnit úkoly každého období, které před námi je. V každém jedinci je „mnoho připraveno“, ale při jeho růstu, rozkvétání hraje zásadní roli prostředí. To by mělo ukazovat cesty k rozvíjení dítěte tak, aby rostla jeho jedinečnost.

Je krásné, jak prarodiče mohou „předat život“ zcela jinak.

Jak rodiče, tak prarodiče dítě chrání. Kolem jeho vnitřního světa tvoří ochranné vrstvy, které mu ale jsou i výzvou a pozváním. Tatínek a maminka jsou prvním kruhem, ve kterém se – díky vzájemnému působení jejich podnětů – probouzí jádro a jednotlivé složky osobnosti dítěte. A pak je dítě přirozeně obklopeno širším okruhem rodiny, kam patří v prvé řadě právě prarodiče.

Naše postoje podstatně určují předchozí generace. Někdy proto kopírujeme chybné výchovné postupy, které jsme zažili jako děti u svých rodičů. A zpětně se tím trápíme.

Zůstaňme u toho, že „jsme to dělali, jak nejlépe jsme uměli“, zpětně nemá cenu si něco vyčítat. Má ale cenu – dříve, než právě začneme dítěti ukazovat jeho životní cesty – se ohlédnout zpět. Uvědomit si, že i dříve prožitá špatná zkušenost se dá proměnit k lepšímu. Výchova dítěte je především odpovědností rodičů, jejich úkolem a právem. Neměli by ji delegovat na někoho jiného, samozřejmě z vážných důvodů (např. nemoci) je tomu jinak. Toto poslání by měli rodiče konat společně, v jednotě. Což neznamená, že dělají totéž, ale doplňují se. ***Dítě je přece pokračováním celého rodu...***

Ano, i prarodiče chtějí přiložit „ruku k dílu“. Aby mohli vnášet do života dítěte – jsou přece jen starší a zkušenější – to nejlepší, co na pomyslné vinici života právě ten jejich rod vypěstoval. Tím by měli podpořit úsilí rodičů a sami tak zakoušet svůj díl výchovy, přitom ve své jedinečné roli – mohou více odpočívat a dítě pozorovat z dálky. Ovšem s plným respektem k rodičům. Vždy by se měli rodičů ptát, zda je jejich nabídka v souladu s nimi. a nevnucovat se. Jen tehdy, když je taková nabídka přijatá, má smysl. Důležité je „být po ruce“, kdy to rodiče potřebují, a ne tehdy, kdy se to prarodičům zrovna hodí.

Zmínili jsme, že prarodiče lépe vidí dítě z větší dálky, s odstupem.

Vědí, kolik bouří se už přehnal a že slunce pokaždé zase vyšlo. Mají větší důvěru v Hospodina a znají více své meze. Zakusili, že Bůh se stará a všechno dobře dopadne. Rodiče naopak mívají velkou starost o budoucnost, ženou dítě k medailím a vyznamenáním. Prarodiče vědí, že ne všechno jde silou. Říkají: „Vyčkejme, ono se ukáže, na co je kluk šikovný.“ Vědí, že je důležité, aby dítě bylo spokojené a ne toliko ve stresu. A že kdyby z kluka byl šťastný tesař, jako byl svatý Josef, tak by ani nemusel na jeruzalémskou univerzitu.

Jde o živou zkušenost prarodičů.

To je velmi hodnotná zkušenost. Prarodiče někudy šli, mnohé zvládli, jen nepřijímali od jiných, ale sami razili cestu. A my si klademe otázky, čím zrovna já mohu přispět, jak mohu navázat. Proto stojí za to chodit s prarodiči na místa, kde třeba vyrůstali nebo kde vzpomínají na to, co dokázali. Hledáme své vědomé místo, kde můžeme pokračovat. Sebe překračovat. Vede nás to také k vědomí osobního času, k otázce po smyslu života. A také k naději. Je paradoxní, že život s prarodiči, kterým ochabují síly a blíží se ke konci pozemského putování, otevírá i téma věčnosti.

KATYD 2023

PASTORAČNÍ DOTAZNÍKY

V dubnu tohoto roku jste prostřednictvím Farníčku speciál byli požádáni o vyplnění Anonymního pastoračního dotazníku pro farníky a Odpovědního dotazníku. Cílem této výzvy byla snaha poskytnout možnost vyjádřit se k jednotlivým tématům života farnosti a následná snaha povzbudit farníky k jejich zapojení do jednotlivých služeb v rámci farnosti.

Chtěli bychom Vám tímto informovat, že k dnešnímu dni evidujeme 26 anonymních pastoračních dotazníků a 9 odpovědních dotazníků s nabídkou jednotlivých služeb. Mnohokrát Vám děkujeme za Vaše reakce. V průběhu následujících měsíců bychom chtěli informace z těchto dokumentů zpracovat a s osobami, které projevíly vůli aktivně se zapojit sejit se a využít jejich nabídky.

Pokud máte v sobě touhu se připojit k jednotlivým službám ve farnosti a zatím jste neodpověděli anebo se nezapojili, neváhejte a buď prostřednictvím odpovědních dotazníků, osobně nebo jakkoliv jinak nás kontaktujte.

Mário Holík (člen pastoračního týmu)

RODINA: ZRANĚNÍ - katecheze papeže Františka

V posledních katechezích jsme mluvili o rodině, která prožívá křehkost lidství, chudobu, nemoc a smrt. Dnes budeme přemýšlet o zraněních, která vznikají v rámci rodinného soužití. To znamená, když si lidé ubližují v rodině samotné. To je to nejošklivější! Dobře víme, že v žádné rodinné historii nechybějí chvíle, ve kterých je důvěrnost těch nejdražších citů poškozena jednáním jejich členů. **Slovy, skutky a opomenutími (!), jež místo aby lásku vyjadřovaly, zpronevěřují ji nebo - ještě hůře – urážejí.** Jsou-li tato dosud napravitelná zranění přehlížena, zhoršují se a stanou se neomaleností, zlostí a pohrdáním. A v tomto bodě se mohou stát hlubokými roztržkami, které manžela a manželku rozdělí, a přimějí je hledat porozumění, podporu a útěchu jinde. Často však tato „podpora“ nemá na mysli dobro rodiny!

Vyprázdnění manželské lásky vnáší do vztahů zášť. A často se tato dezintegrace sesune na děti. Ano, děti. Chtěl bych se u tohoto bodu trochu pozastavit. Navzdory naší zdánlivě rozvinuté sensibilitě a všem našim rafinovaným psychologickým analýzám se ptám, zda nejsme necitliví vůči zraněním dětské duše. Čím větší je snaha kompenzovat dárky a sladkostmi, tím více se ztrácí cit pro bolestnější a hlubší rány duše. Mluvíme mnoho o poruchách chování, psychickém zdraví, dětském pohodlí, úzkosti rodičů a dětí. **Víme však ještě, co je to rána na duši? Vnímáme tu obrovskou tíhu, která drtí dětskou duši v rodinách, kde se k sobě chovají špatně a ubližují si až do té míry, že zlomí svazek manželské lásky?** Když dospělí ztratí hlavu, když každý myslí pouze na sebe, když si tatínek a maminka ubližují, duše dětí velice trpí, zakoušejí zoufalství. A jsou to rány, které je poznamenají na celý život.

V rodině je všechno propojeno. Je-li tvoje duše v určitém bodě raněna, nakazí se všichni. A když muž a žena, kteří se rozhodli být „jedno tělo“ a tvořit rodinu, utkvěle přemýšlejí o svých nárocích na svobodu a spokojenost, postihuje tato deformace srdce a život dětí. Často se děti schovávají, aby v samotě plakaly. Toto musíme dobře pochopit. Manžel a manželka jsou jedno tělo. Avšak jejich děti jsou tělem z jejich těla. Pomyslíme-li na tvrdost, s níž Ježíš napomíná dospělé, aby nepohoršovali maličké, jak jsme slyšeli v dnešním evangeliu, můžeme lépe chápat i jeho slova o závažné odpovědnosti střežit manželský svazek, který je počátkem lidské rodiny. **Když se muž a žena stanou jedním tělem, odrážejí se všechny rány a zanedbání tatínka a maminky na živém těle dětí. Z druhé strany je pravda, že existují případy, v nichž je rozdělení nevyhnutelné.** Někdy to může být dokonce morálně nutné, když jde o to uchránit slabšího z manželů anebo malé děti před ranami ještě těžšími způsobenými zvlí a násilím, ponižováním a vykořisťováním, odcizením a lhostejností.

Díky Bohu nechyběj ti, kdo podpoření vírou a láskou k dětem dosvědčují svoji věrnost svazku, ve který uvěřili, jakkoliv se může zdát, že jej nelze žít. Ne všichni rozvedení však toto povolání cítí. Ne všichni v samotě rozpoznají Pánovu výzvu určenou jim. Okolo sebe najdeme různé rodiny v situacích takzvaně neregulérních – mně se toto slovo nelíbí – a klademe si mnohé otázky. Jak jim pomoci? Jak je provázet? Jak je doprovázet, aby se děti nestaly rukojmím tatínka či maminky? **Prosme Pána o velkou víru, abychom hleděli na tuto skutečnost Božím pohledem a s obrovskou láskou, abychom s Jeho milosrdným srdcem byli těmto lidem nablízku.**

JUBILEJNÍ ROK ARCIBISKUPA ANTONÍNA CYRILA STOJANA

Stojan, který byl z osmi dětí, miloval mládí a mládež k němu synovsky Inula. Rozuměl mladým srdcím, vždyť jeho srdce mělo po celý život prostotu Božích dětí. Od studentských let měl mládež kolem sebe, vzdělával ji, podporoval, obveseloval. A nebyla pro něho větší radost, než když řadil na Velehradě a na Sv. Hostýně mládež v národních krojích do průvodu. **Jeho sestra Františka ještě v pozdním stáří vzpomínala na studentská léta svého bratra Antonína, jak ustavičně četl a pořád psal. Soustřeďoval kolem sebe studenty z dalekého kraje a Beňov se stal střediskem mládeže z celého okolí.** Už jako student založil v Beňově knihovnu, pamětní knihu a konal četné přednášky. **Mládež rodné obce projevila Stojanovi dík a lásku při jeho primici.** Stojan na to vzpomíná ve svém duchovním deníku, jak v předvečer primice přišel se školními dětmi pan řídící Mazáč: „Netrvalo dlouho, a tu vidím naši chalupu obklopenou školáky. Měli malé pochodně v rukou a zpívali, a pan rektor Mazáč předehrával. Po zazpívání písně se odebrali k mé kmotře, kde jsem bydlel, a zde znovu začali zpívat. Poznal jsem, že tato chvíle mi byla milejší než cokoliv jiného...“ **Jako kaplan i farář vždy a všude věnoval mládeži opravdu otcovskou péči.** Jako katecheta úzkostlivě dbal, aby děti měly dobré znalosti a žily z víry. Sdružoval je ve spolku „Dětství Ježíšovo“. V neděli a svátek, když se zvonilo na bohoslužby, chodil P. Antonín v Příboře na náměstí, aby přivedl mládež do kostela. To trvalo po určitou dobu. Po čase, jakmile jej zhlédli, již věděli, co to znamená, a šli do kostela sami. **Venkovskou mládež sdružil do spolku „Katolická omladina“ a byl jejím doživotním ochráncem.** S organizací Katolické omladiny začal v r. 1906 a již v r. 1909 měla 390 skupin a 15.000 členů. Ve svém svolání jim pravil: „Na vás má nároky Bůh, vlast a lidská společnost.“ **Jako arcibiskup zavedl pro podporu katolického studentského hnutí kostelní sbírku nazvanou „Mikulášský dar“.** Ta každoročně podporovala chudé studenty a umožňovala jim konat prázdninová duchovní cvičení. **Jako mladý kněz chodíval rád se studenty na procházky na památná místa.** Dr. Jaroslav Řehůlka sdělil, jak kroměřížský probošt Stojan o své instalaci podělil kroměřížské děti: „V sobotu před instalací byly spižírny a komory na proboštvství plny vonného, křehkého pečiva... Večer, aniž by to kdo z domácích tušil, přihnul se k proboštvství houf dětí, vedených dr. Stojanem. Vlastně ne houf, ale celé nekonečné stádo. Dr. Stojan šel pátrat po zásobách a našel je. A děti braly, jedly, jásaly. To bylo večer. Ráno hospodyňky lomily rukama nad prázdnými řešety. Ale dr. Stojan byl spokojen a kroměřížské děti také.

Nakonec několik Stojanových rad mládeži:

1. *Studuj, pracuj, všestranně se vzdělávej, ukaž, jak se prakticky plní křesťanské zásady, které hlásají blaho všech!*
2. *Pro křesťana není na světě vznešenější práce nad službu Boží.*
3. *Pravda je někdy bezohledná, trpká – přítelem je Plato, ještě větší přítelkyní je pravda!*

Jako je Kristus přítelem dětí, tak i kněz. „*Nechte děti a nebraňte jim přijít ke mně, neboť takovým patří nebeské království.*“ (Mt 19,14)

Jako sv. Jan Bosko, podobně i Stojan oslovoval mládež radostnou zbožností a veselostí.

Vybral o. Josef

SETKÁNÍ CHLAPŮ

Ve dnech 12.-14. května 2023 proběhlo v táborovém středisku Archa v Rajnochovicích další víkendové Valašské setkání chlapů, tentokrát jubilejní dvacáté.

Víkend byl opět zaměřený na rozvíjení mužství a mužské spirituality prožíváním života v manželství, hlavní téma tentokrát bylo „Krise a konflikty + Opuštění“.

Na program byly krátké přednášky, osobní ztišení, sdílení v malých skupinkách, společné modlitby, nechyběl prostor pro vzájemné rozhovory, bubnování, zpět, samozřejmostí byla nedělní bohoslužba. Pro osobní ztišení a nerušený dialog s Bohem nabízí okolní příroda bohaté možnosti.

Co o prožitém víkendu říkají fryštáčtí farníci, kteří se zúčastnili?

Jarek Heinz: „Letos jsem se na Valašské setkání chlapů přihlásil podruhé, a těšil se na to jako malý kluk. Loni v květnu jsem jel do Rajnochovic na víkendové setkání chlapů s názvem „Posvátný kruh kříže“, to byla moje první zkušenost s mužskou spiritualitou inspirovanou františkánem Richardem Rohrem, Co si odnáším z letošního setkání? Myšlenku, že manželství je jako přístav v bouři, občas také jako bouře v přístavu. Krize a konflikty (nejen) v manželství vznikají, ať se mi to líbí nebo ne, jsou nezbytné jako zkoušky při studiu. Bez opouštění a smíření jsem nesplnil podmínky pro zápočet (úspěšné složení zkoušky). Opuštění pak je nadlidský úkol, bez pomoci Ducha svatého to člověk nedá.“

Mário Holík: O chlapském setkání v Rajnochovicích mi řekl Jarek Heinz a Ferda Kočenda. Strávit víkend ve společenství s více než 80 muži, kde vás hned po příjezdu vítají jako kamaráda, kde na úvod se všichni hromadně představí a následně v přátelské atmosféře i s chlapy typu motorkář, řidič, důchodce, podnikatel atd. se sdílíte, kde i ten motorkář se se slzou v oku nebojí přede všemi říct, že hned po příjezdu domů svou ženu obejmě, kde na bohoslužbě všech více než 80 mužů zpívá jako jeden - to je skutečně nádherný zážitek. Slovy jednoho z nich: „Líbí se mi, že je to zde takové jednoduché. Takové JEDNOHO DUCHA.“

Filip Jasenský: Pro mladého muže je tímto setkáním úžasně demonstrováno, že se vyplácí na sobě po celý život nepřestat pracovat. Nemít představy a přílišná očekávání od vztahů a místo toho raději alespoň jednou za rok s pokorou vyslechnout (ne nutně) starší a zkušenější muže. Ač jsem dlouho váhal, zda se této akce zúčastnit jako svobodný muž, tak stráveného času rozhodně nelituji. Doporučuji každému hledajícímu muži, který se nebojí použít raději dvě uši než jedny ústa, otevřít srdce a nasát úžasnou atmosféru a sílu mužského společenství!

Příští Valašské setkání chlapů proběhne v Rajnochovicích v termínu 17.-19. 5. 2024.

VELEHRAD 2023

Velehradské slavnosti letos kladou důraz na 100. výročí úmrtí poslance, senátora a olomouckého arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana. Osobnost A. C. Stojana připomene speciální výstava, autorské čtení Igora Bareše, žehnání díla Stojanova otcovské srdce a také druhý ročník setkání krojovaných a dechových hudeb.

VEČER LIDÍ DOBRÉ VŮLE

V úterý 4. července, v předvečer státního svátku České republiky Dne slovanských věrozvěstů, se uskuteční benefiční koncert Večer lidí dobré vůle. Hudební hostitel Jiří Pavlica s Hradišťanem si na velehradské pódium pozve řadu zajímavých hudebních hostů nejen z České republiky. Zpěvačka Thabata Oliver pochází z Brazílie a ze Slovenska přijede zpěvačka Sima Magušinová Martausová. Z českých interpretů se můžete těšit na Michala Hružu nebo Petru Janů. Klíčovou součástí Večera lidí dobré vůle bude Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín a pěvecké sbory Stojanova gymnázia Velehrad, Akademický sbor Žerotín a Slováký orchestr mladých. Čeká nás také speciální hudební překvapení – dechové hudby Bojané z Dolních Bojanovic, Šarovec z Hluku a Staroměstská kapela vzdají poctu osobnosti Antonína Cyrila Stojana.

„Během Večera lidí dobré vůle zazní premiéra písně věnovaná Antonínu Cyrilu Stojanovi, kterou napsali Jiří Pavlica a Renata Putzlacher. Koncert chce poděkovat všem lidem dobré vůle, kteří pomáhají druhým lidem v naší zemi. A nejen děkovat, ale cestou dobrého příkladu povzbudit i další pro pomoc bližním,“ uvedl tajemník Dnů lidí dobré vůle Josef Kořenek. Večerem provede moderátorské duo Marcela Augustová a Jiří Václavek. Výtěžek z koncertu poputuje na Konto lidí dobré vůle. Peníze obdrží sbírka Charity ČR „Daránek“, určena dětem v nouzi, Nadační fond Úsměv nejen pro Kryštofa, který pomáhá onkologicky nemocným pacientům, a také sbírka iniciovaná poutním domem Stojanov pro Církevní dětský domov Emanuel.

PROGRAM PRO VŠECHNY

Během odpoledne 4. července se koná na Velehradě program Mladí fandí Velehradu. Nejen náctiletí návštěvníci se mohou těšit na Escape Room, parkouristy ze skupiny Improve Yourself, talk show, stan Grand šapitó s hudební kavárnou, chill zónou nebo kreativním tvořením. Odpoledne vystoupí Thabata Oliver a večer se pak představí LCH – Lamačské chvály, gedeON worship a oblíbení rapeři TowMeot v čele s Martinem Augustínem Dvornickým. Dále proběhne v rámci úterního velehradského programu tradiční Mezinárodní setkání vozíčkářů, dětský program Velehrad dětem s vystoupením Čiperků a Oveček na cestách, vzdělávací seminář pro rodiny, fotografický workshop s Ondřejem Durczakem.

NÁRODNÍ POUŤ VELEHRAD 2023

Cyrilometodějské slavnosti 2023 vyvrcholí ve středu 5. července v 10:30 na nádvoří před bazilikou Slavnostní mší svatou. Hlavním celebrantem bude J. Exc. Jude Thaddeus Okolo, arcibiskup a apoštolský nuncius. Kazatelem pak bude Mons. Josef Nuzík, administrátor olomoucké arcidiecéze.

Od 12.30 do 15.00 proběhne koncert dechové muziky a bude připraven také program pro děti. Organizátoři očekávají přítomnost řady krojovaných účastníků.

SVATÍ BRATŘI CYRIL A METODĚJ – PATRONI EVROPY

Přišli na Velkou Moravu před 1160 lety. Stáli na začátku naší kultury, písemnictví a literatury, dokonce i zákonů. Patřili k největším učencům, přesto nezůstali na univerzitě. Mohli mít teplá místa u císaře, oni šli raději na Velkou Moravu, kde je čekaly trampoty primitivního života a útoky nepřátel. Protože se nelekli, položili základy křesťanské kultury slovanských zemí. Nehledali výhody, ani úspěchy. Hledali Boží slávu a chtěli přivést mnoho lidí do nebe, po kterém sami toužili. Po jejich smrti zvítězili odpůrci, kteří rozehnali jejich žáky. Po tisíci letech však papež zavedl jejich svátek na celém světě a prohlásil je za patrony Evropy.

Svatý Konstantin a svatý Metoděj byli bratři. Narodili se ve městě, které se jmenuje Soluň. Metoděj byl o hodně starší než Konstantin. Jejich otec se jmenoval Lev.

Byl druhým nejmocnějším mužem v zemi, která se jmenovala Makedonie. Maminka byla Slovanka a jmenovala se Marie. Konstantin se zamiloval do knih. Rychle se od Metoděje naučil číst a psát. Netrvalo dlouho a uměli všechno, co se mohli v Soluni naučit. Šli tedy na vysoké školy do hlavního města. Nejprve tam odešel Metoděj a byl pak právníkem. Rozuměl však také vojenství a stal se stratégem v jedné provincii říše. Konstantin se věnoval jazykům, bohosloví a filosofii. Vydobyl si velké uznání u všech svých učitelů a stal se knihovníkem, správcem knihovny. V té době žil na Moravě kníže Rastislav, který s celou svou zemí přijal křesťanství, ale neměli své kněze a cizím málo rozuměli. Proto vyslal poselství do Byzantské říše a prosil o kněze, kteří mluví slovanským jazykem, aby Moravanům všechno vysvětlili. Císař k tomu úkolu opět vyslal bratry ze Soluně, protože znali slovanský jazyk. Aby Slované na Moravě mohli učit, číst knihy a psát, potřebovali písmo. Konstantin znal mnoho jazyků a písmo pro ně udělal. Písmenu A dal podobu malého křížku. Kříž je znamení křesťanů a Konstantin chtěl, aby bylo křesťanské všechno, co bude jeho písmem napsáno. Po dlouhé cestě dorazili Konstantin a Metoděj s několika žáky na Moravu a došli na Velehrad. Tam je kníže Rastislav slavně uvítal a všichni se radovali z toho, že jim rozumí, a podívovali se nad knihami napsanými glagolicí, jak se nové písmo jmenovalo. Mnoha učeným lidem v cizích zemích se nelíbilo, že bratři přeložili Bibli do slovanského jazyka. Ještě víc se jim nelíbilo, že slovanští kněží mluví slovanštinou i při mši. Sešli se v Benátkách, pozvali Konstantina a Metoděje a hádali se s nimi. Jejich odpůrci o tom nechtěli ani slyšet a dokonce je obžalovali u papeže. Hlavně biskupům sousedních zemí se nelíbilo, že se na Moravě používá při mši slovanský jazyk. Bratři se museli jít obhajovat do Říma. Měli velké obavy. Když se papež dozvěděl, že přicházejí a že s sebou přinášejí jako dar ostatky sv. Klimenta, kterého Římané tolik milovali, vyšel jim sám naproti. Pak mu ukázali slovanské knihy a vysvětlili, proč slouží Moravanům v jejich jazyce. Velmi je pochválil a zúčastnil se slovanské mše. Metoděj ustanovil za arcibiskupa a nejvyšší hlavu církve na Moravě. Na bratry však padl těžký žal. Konstantin se z námahy cesty a neustálých sporů roznemohl a cítil, že už nemá sil k návratu. Vstoupil do kláštera, přijal nové jméno Cyril a v tichu kláštera chtěl dožít svůj život. Zemřel však už za padesát dnů. Když se loučil s bratrem, prosil ho, aby pokračoval v jejich společném díle. Řekl mu: „Společně jsme vyorali první brázdu, sám nyní musíš pokračovat.“ Metoděj se dožil vysokého věku. Po celý život naplňoval bratrovo přání. Vychoval mnoho žáků, dokončil překlad Písma svatého, vytvořil první slovanský zákoník, vystavěl kostely. Na Květnou neděli před Velikonocemi roku 885 zemřel.

Červenec

- 2.7. 13. neděle v mezidobí
 3.7. Svátek svatého Tomáše, apoštola
 5.7. Slavnost svatých Cyrila a Metoděje
 9.7. 14. neděle v mezidobí
 11.7. Svátek svatého Benedikta
 16.7. 15. neděle v mezidobí
 22.7. Památka svaté Marie Magdalény
 23.7. 16. neděle v mezidobí
 25.7. Svátek svatého Jakuba, apoštola
 26.7. Památka svatých Jáchyma a Anny
 29.7. Památka svaté Marty
 30.7. 17. neděle v mezidobí

Srpen

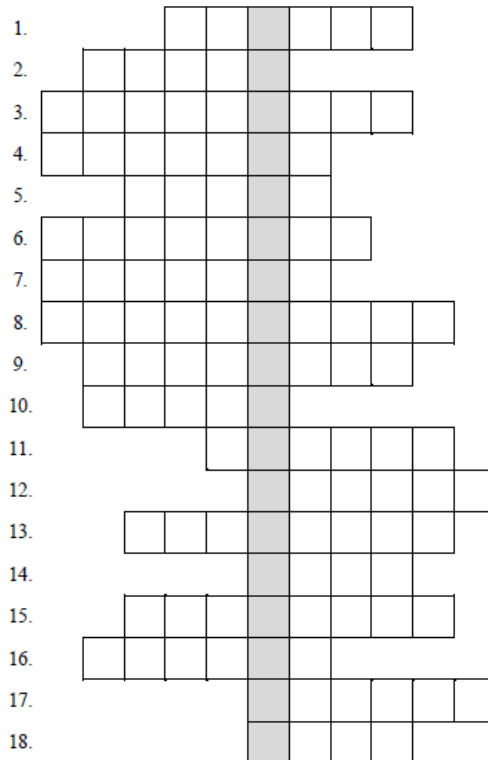
- 1.8. Památka svatého Alfonsa z Liguori
 4.8. Památka svatého Jana Vianneye
 6.8. Svátek Proměnění Páně
 8.8. Památka svatého Dominika
 10.8. Svátek svatého Vavřince
 11.8. Památka svaté Kláry
 13.8. 19. neděle v mezidobí
 14.8. Památka svatého Maxmiliána Kolbeho
 15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
 20.8. 20. neděle v mezidobí
 23.8. Památka svatého Pia X.
 22.8. Památka Panny Marie Královny
 24.8. Svátek svatého Bartoloměje, apoštola
 27.8. 21. neděle v mezidobí
 28.8. Památka svatého Augustina
 29.8. Umučení svatého Jana Křtitele

ZÁPIS ZE 7. PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI FRYŠTÁK (11. 6. 2023)**Program:**

1. **Uvítání**, modlitba k Duchu sv., četba Písma Mt. 9,9-13
2. **Vzdělávání – CHRISTIFIDELES LAICI (Chfl)**
 5.kapitola – ABYSTE NESLI HOJNĚJŠÍ OVOCE (kdo neměl minule to čas přechíst – tak celé str. 104-116, odst. 57-64; ostatní znovu odst. 61-64
3. **Zhodnocení uplynulých akcí**
 Novény k Duchu svatému – zhodnocení, Adorační den 24.5. , Biřmování, Noc kostelů, Slavnost Těla a Krve Páně, Seminář – Salesiánská identita farnosti – info o tématech přednášek

KŘÍŽOVKA NA PRÁZDNINY

Padesátý den po svém zmrtychvstání Ježíš splnil slib svým učedníkům a poslal jim Přímiluvce. My si tuto událost každý rok připomínáme. Jestli se dobře vyznáte v kostele, dozvíte se z tajenky, jak se tato slavnost jmenuje.

1. Místo, kde se farnost schází na mši	10. Nádoba, v níž kněz při mši proměňuje víno
2. Menší prostor pro slavení mše	11. Kniha s biblickými zpěvy ke mši
3. Místo, odkud při mši vychází kněz a ministranti	12. Pomůcka na postavení světel na oltář
4. Látka vydávající vonný kouř	13. Nádoby na vodu a víno
5. Oděv kněze při mši	14. Bílý oděv kněze nebo ministrantů
6. Nádoba na svěcenou vodu	15. Kříž, který nosí biskup na krku
7. Kniha s písněmi	16. Zobrazení Ježíšova narození na vánoce
8. Místo pro svátost smíření	17. Chléb ke mši svaté
9. Provaz k přepásání liturgického oděvu	18. Látka potřebná k pomazání nemocných

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VÝŠLO 1.7. 2023 V NÁKLADU 200 KS.